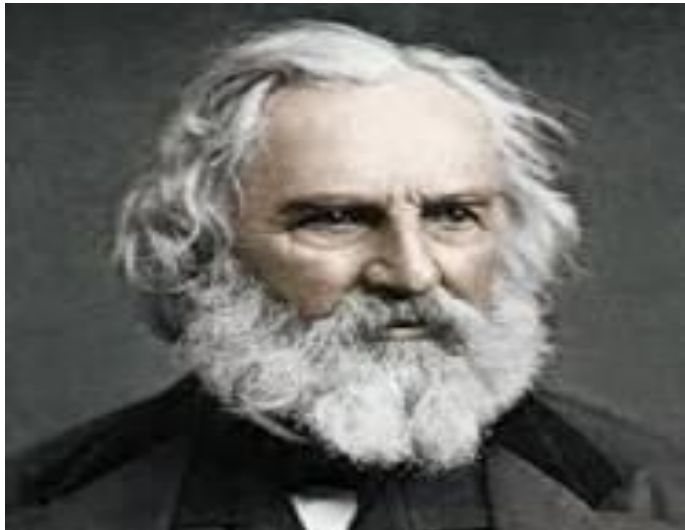

Генрі Лонгфелло "Пісня про Гайавату", аналіз твору та біографія письменника

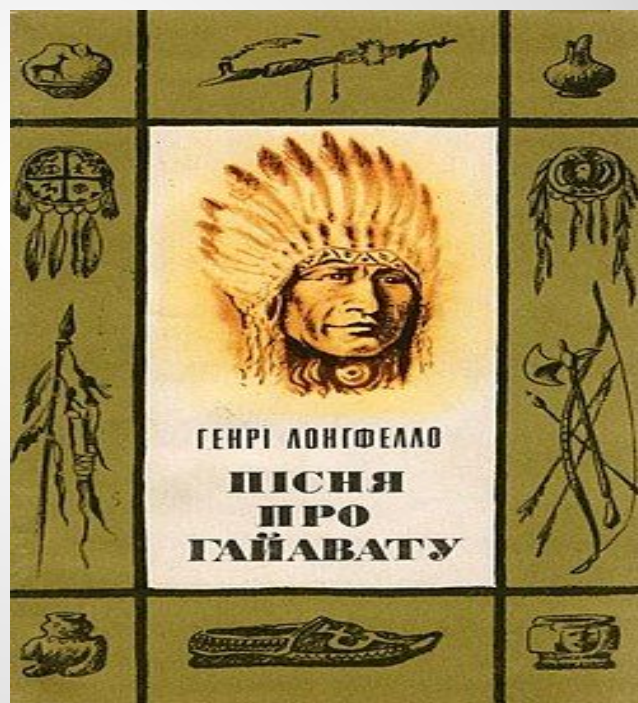
Біографія Генрі Лонгфелло містить цікаві факти.

- Народився в місті Портленд (штат Мен) 27 лютого 1807 року в родині адвоката. Був нащадком старовинного йоркширського роду, вихідців з Англії.
- Життя Генрі Лонгфелло була пов'язана з числом 18: він написав 18 томів поезії, закінчив коледж в 18 років, одружився вдруге через 18 років після закінчення коледжу, 18 років був професором Гарвардського університету і помер 18 березня. Та й роки його життя 1807-1882.

- У дитячому віці Генрі захоплювався читанням, складати перші вірші почав дуже рано. Коли газета вперше опублікувала його вірші, Генрі був 13-річним підлітком.
- Завдяки вдалому перекладу з Горація, Лонгфелло отримав стипендію для продовження освіти і вступив в Боуден-коледж, після закінчення якого в 1825 році йому запропонували посаду професора нових мов.

- Письменник багато подорожував, знав кілька іноземних мов (шведську, датську, фінську і німецьку мови та ін.). Цікавився стародавньою історією та фольклором американських індіанців.
- Лонгфелло одружився двічі — після смерті першої дружини (з якої він одружився в 1831, а в 1835 вона померла) він одружується в 1843 році на Френсіс Епплтон, дочці купця з Бостона. У щасливому шлюбі вони жили майже вісімнадцять років. 9 липня 1861 року Френсіс трагічно загинула — іскра від запаленого сірника впала їй на плаття, воно спалахнуло, і жінка згоріла живцем.
- Генрі Лонгфелло також був талановитим перекладачем. Його переклад «Божественної комедії» Данте, незважаючи на відсутність рим, вважають одним з кращих — експерти відзначають різьочу деталізацію і чудову художність роботи.

Світову популярність Лонгфелло принесла «Пісня про Гайавату» — епічна поема, в основу якої лягла індіанська міфологія.

«ПІСНЯ ПРО ГАЙЯВАТУ»

- Жанр: епічна поема.

Лонгфелло творчо переосмислив давні перекази, наситив новими образами, символами, опоетизував. І його поема — це поетичний переказ індіанських міфів, самостійний літературний твір, який слугує даниною пам'яті предків, написаний з метою збереження тієї «золотої нитки», що зв'язує різні покоління.

- Головна думка поеми — заклик до єднання і припинення племінних чвар.

- Національні традиції та звичаї. Розфарбовування індіанців у яскраві фарби перед боєм; традицію викурювати люльку згоди на знак установлення миру. Опис індіанських звичаїв, традицій, одягу вносить у текст поеми неповторний національний колорит.

- Образ Великого Духа Гітчі-Маніту. За віруваннями індіанців, він створив усе живе на землі й послав до людей Гайавату, ім'я якого означає «пророк», «учитель».
- Мета Гітчі-Маніту — припинити сварки. Він не тільки виконує місію миротворця, а ще і вчить людей жити у мирі
- Епітети: могутий, милосердний;
- Гіперболи: проводить путь річці, одламав рукою камінь, від подиху гойдаються віти.
- Головні риси характеру Гітчі-Маніту: розум, мудрість, урівноваженість, гуманізм, сила, мужність.
- Прийом протиставлення (контрасту), або антитези: Сила — безсилля, згода — ворожнеча, мудрий творець — нерозумні діти. Антитеза дає можливість підкреслити спокій, розум Гітчі-Маніту і войовничість, агресивність індіанців. Вислів «люлька згоди», «викурити люльку згоди» — означає помиритися, укласти мир. Слугує визначенням миру, дружби, злагоди у стосунках між людьми.

- Образ Гайавати в індіанській міфології:
У роботі над поемою Лонгфелло спирався на індіанські міфи про Гайавату. Він писав: «Гайавата — людина дивного походження. Він був посланим до індіанців, щоб розчистити їхні річки, ліси і риболовні місця, навчити народи займатися мирний ремеслом. У різних племен ця людина була відома під різними іменами: Тісвавоп, Свіаво, Тапавозо, Тачепауиадоп, Гайавата, що означає пророк, учитель. У цей старий переказ я вплив й інші цікаві індіанські легенди...

- Описувані події відбуваються в країні оджібвеїв, на південному березі Верхнього Озера, між Мальовничими Скелями і Великими Пісками». Гайавата як реальна особистість За твердженням учених, Гайавата — історична фігура. Він жив у XVI ст., був вождем племені онондагів і залишився в пам'яті нащадків завдяки тому, що піклувався про щастя, мир та процвітання індіанських народів. З його ім'ям пов'язують створення Ліги ірокезьких племен, основним завданням якої було встановлення миру на американському континенті. Ліга об'єднувала п'ять племен. Відомо також, що на раді звучав гімн, що починався словами: «Ми прийшли, щоб привітати Мир і подякувати йому».

- Головному героєві поеми — Гайяваті, сину Місяцевої дочки Венони і Західного вітру— властиві найпрекрасніші і найблагородніші риси. Він — уособлення кращих людських чеснот. «Пісня про Гайявату» — це не просто переказ давніх легенд. Лонґфелло надав своєму творові довшеної поетичної форми, достеменно передавши світосприйняття і почуття первісних дітей землі.
- У поемі «Пісня про Гайявату» ми опиняємось на південному березі Верхнього озера, в далеких лісах Північної Америки, потрапляємо у фантастичний світ вірувань і легенд індіанських племен дакотів, ірокезів, оджибвеїв...

